

“De aanbouw”

Pim en Els wonen in een prachtige rietgedekte 2-onder-1 kap woning aan de rand van het bos. Aan de andere kant van de kap wonen Jos en Karin. Ze hebben het altijd prima met elkaar kunnen vinden en genieten van de natuur om hen heen en van hun tuinen.

Pim en Els hebben geen kinderen meer thuis en houden thuis meditaties en yogasessies.

Een half jaar geleden zijn Jos en Karin bij ze langs geweest met verbouwingsplannen. Het ging om de uitbouw van de woonkamer, maar ze zouden zoveel mogelijk glas gebruiken en het zou slechts 2 meter de tuin in zijn. Pim en Els vonden het dan ook geen probleem. Door het gebruik van veel glas en natuurlijke materialen konden ze er wel mee leven dat ze dan iets minder groen zouden zien, maar ze gunden het Jos en Karin ook dus hebben ze ingestemd met de plannen. Jos en Karin hebben in overleg de werkzaamheden gepland in de zomervakantie, zodat er geen geluidshinder zou zijn tijdens yoga bijeenkomsten bij Pim en Els.

Afgelopen augustus zijn de werkzaamheden begonnen. Tot hun grote schrik zagen *Pim en Els* een aanbouw ontstaan bij Jos en Karin die vele malen groter en hoger was dan ze hadden afgesproken. In plaats van alleen een uitbouw van 2 meter was de uitbouw nu al 4 meter de tuin in en bovendien leek er nu een verdieping bovenop te komen. Dit was niet de afspraak! Dit gaat volledig ten koste van hun zonlicht en de bomen verderop waren volledig uit zicht. Inmiddels wordt er al 3 weken hard gezaagd, geboord en gedaan, volgende week beginnen hun lessen en bijeenkomsten weer en het ziet er niet naar uit dat de werkzaamheden dan zijn afgerond. Ze zijn al meerdere malen verhaal gaan halen bij Jos en Karin maar die zijn haast nooit meer thuis. Ten einde raad hebben ze de gemeente gebeld en een brief door de bus gedaan bij Jos en Karin. Een boze brief, waarin ze hun standpunt en ongenoegen meer dan duidelijk hebben gemaakt. De gemeente gaf aan dat er inderdaad een vergunning is verleend. Pim en Els zijn des duivels dat Jos en Karin ze zo om de tuin geleid hebben. Ze voelen zich verraden door hun burens en zijn bovendien zeer verdrietig over hun verdwenen uitzicht op het bos. Daarnaast maken ze zich zorgen om de duur van de werkzaamheden t.a.v. hun meditaties en yoga.

Jos en Karin zijn doodop. Jos' vader is 5 maanden geleden overleden en 2 maanden later zijn moeder ook. Jos voelt zich enorm schuldig dat hij er niet genoeg voor zijn moeder is geweest en denkt dat als hij er meer was geweest zijn moeder misschien niet van verdriet gestorven zou zijn. Nu is Karins moeder ziek terwijl haar vader beginnende dementie heeft. Na alles wat er bij Jos' ouders gebeurd is hebben ze besloten de ouders van Karin bij hen in huis te nemen om ze te kunnen helpen en met liefde te kunnen omringen. Aangezien ze toch al zouden uitbouwen hebben ze de bouwplannen wat aangepast en hun glazen droom-erker maar even op de lange baan geschoven. De uitbouw wordt nu wat groter en er komt een verdieping op met traplift zodat de ouder van Karin daar rustig kunnen wonen, in de natuur. In alle consternatie zijn ze helemaal vergeten dit met de burens te bespreken. Af en toe dachten ze daar wel aan maar hadden ze niet de energie om het gesprek met de burens aan te gaan. Wat nu belangrijk was, was een goede plek voor de ouders van Karin. Karin voelt zich sinds haar broer vier jaar geleden is verongelukt verantwoordelijk voor haar ouders. Ze doet er alles aan om ze een beetje op te beuren. Aan haar eigen verdriet komt ze nauwelijks toe. De confrontatie met de burens kan ze eigenlijk nu niet aan. Gelukkig stelden de burens, met hulp van de gemeente, mediation voor. Karin gaat ervan uit dat de mediator haar wel door dit gesprek heen zal helpen. Eigenlijk wil ze niets liever dan dat het contact weer goed komt met de burens. En ja, de verbouwing zal vast wel wat uitlopen nu er zoveel extra werk moet worden gedaan. Dat moeten ze dan maar om de sessies van de burens heen plannen..